

балачки

Поліна Богаєвська

балачки про самогубство французькою
на вишуканий манер.
два келихи, кожен з отрутою,
хто перший встановить бар'єри?
залізна завіса, тендітна рука прикриває очі,
ти помреш дуже голосно,
я не в змозі покласти квіти.
стисни скло, розкажи як ненавидиш зимні ночі,
стисни зуби, тихіше, так соромно поруч сидіти.
я замовлю для тебе у міру пристойний супровід,
природній процес і живе підлягає смерті.
засинай і подякуй за цей найцінніший із досвідів,
подякуй богам, що були із тобою відверті.
як майнуть за світанком неспинні північні зорі,
і заскигнуть на березі зранений списом сивуч,
мало що зміниться з часом або у просторі,
якщо не змінити перебіг подій власноруч.
смерть — це не просто останній глибокий подих,
смерть — це листівка, старанно з натури списана.
у строфі адресата, на превеликий подив,
не букви, а лишень на згадку залишений підпис.

22.03.24